

Gyvenimas

Laikraštis Prienų rajono ir Birštono krašto žmonėms
Nacionalinės rajonų ir miestų laikraščių leidėjų asociacijos narys

ISSN 1648-0392

9 771648 039035

Nr. 48 (10496) * 2022 m. liepos 2 d., šeštadienis

Kaina - 0,45 Eur

Vardadienai: šiandien – Jotvingas, Jotvingė, Jotvingis, Marijona, Marijonas, rytoj – Abdonas, Heliadoras, Liaudbaras, Liaudmantas, Liaudmina, Rytė, Rytis, Vaidilas, Vaidilė, pirmadienį – Berta, Gedėnė, Gedgailas, Gedgailė, Malvina, Rigobertas, Ulrika, Ulrikas, antradienį – Butgina, Butginas, Butginta, Filė, Filomena, Filomenas, Mantmilas, Mantmilė, trečadienį – Mindas, Mindaugas, Mindaugė, Nerija, Nerilė, Nerutė, Nervilas, Nervyda, Nervydas, ketvirtadienį – Amanda, Astas, Astijus, Klausas, Sangailas, Sangauda, Sangeda, Skinija, penktadienį – Amarilė, Arnas, Arnoldas, Kiliujonė.

Liepos 2 – Tarptautinė kooperacijos diena. Liepos – Globėjų diena. Tarptautinė diena be plastikinių maišelių. Liepos 6 – Valstybės (Lietuvos Karaliaus Mindaugo karūnavimo) diena. Liepos 8 – Tarptautinė alergijos diena.

Jei Rusija karo nepradėjo, tai gal 2 p. jos mimikrija?

Kunigaikščiai 3-4 p.
Holovčinskiai: 5-7 p.
nuo Kijevo Pečioros Lauros vienuolyno giminės aprašo iki Jiezno istorijos šaknų

Moderni sporto erdvė –
ir Birštono bendruomenei,
ir sporto profesionalams 6 p.

Močiutės istorija 6 p.
Ilga, bet turininga 6-7 p.
kelionė į Gdanską...

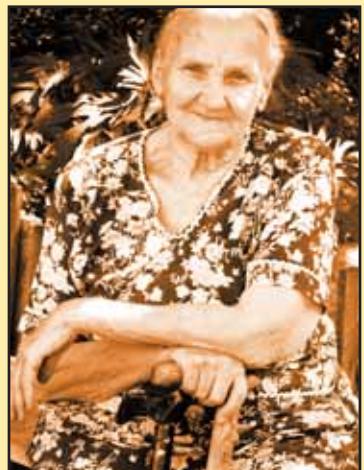
Atviros badmintono pirmenybės –
jubiliejinei Prienų miesto datai

„Sventės reikia 12 p.
žmonėms...“

Kitas „Gyvenimo“ numeris išeis šeštadienį, liepos 9 d.

Mylima mama ir močiute,

Šiandien Jūsų metai sužydejo 90-imt iversių žiedų...
Cia visko būta: saulės, vėjo,
Daug praradimų ir vilčių...
Nuėjote prasminges ir ilgą keliai,
Pavargo rankos nuo sunkių darbų.
Priūkite šiandien degančią ugnelę Savo anūkų ir vaikų širdžių.

Balbieriškio seniūnijoje,
Gerulų kaime gyvenančiai
VIKTORIJAI JUDINSKIENEI
širdies ugnelę dovanota sūnūs
Alvydas ir Algimantas su
šeimomis.

Paskirtos mokytojos Irenos Balaikienės atminimo premijos

Mokytojos I.Balaikienės atminimo premijos laureatė U.Grigonytė su „Ažuolo“ progimnazijos direktore I.Tarasevičiene, lietuvių k. mokytoja L.Venclovaite ir auklėtoja M.Jonykiene.

Šie mokslo metai yra pirmieji, kada už pasiekus laimėimus ir puikius rezultatus Prienų „Ažuolo“ progimnazijoje premijuojami mokiniai ir mokytojai. Tokia galimybė atsirado progimnazijoje įsteigus buvusios Prienų „Ažuolo“ progimnazijos lietuvių kalbos mokytojos metodininkės Irenos Balaičienės atminimo premiją. Premiją įsteigė mokytojos dukros Daiva Stanislavaitienė ir Rūta Petkevičienė, jos fondas – 200 eurų. Premijos tikslas – išprasminti Prienų „Ažuolo“ progimnazijos lietuvių kalbos ir literatūros mokytojos metodininkės Irenos Balaičienės atminimą ir skatinti mokinius bei pedagogus aktyviai puoseleti lietuvių kalbą.

(Nukelta į 9 p.)

Mokytoja R.Lyberienė.

Mieli Prienų krašto žmonės!

Lietuvos valstybės (Lietuvos karaliaus Mindaugo karūnavimo) ir Tautiškos giesmės diena – tai mūsų nepriklausomybės, savarankiškumo, dvasinės stiprybės bei vienybės simbolis. Tai mūsų orumo ir laisvės diena. Šiandienas grėsmiu Lietuvos visuomenei ir valstybei akivaizdoje kaip niekad suprantame, kad laisvė néra duotybė.

Nuoširdžiai sveikindamas artėjančios šventės proga linkiu, kad būtume stiprūs ir vieningi, vertintume laisvę, kuri yra kiekvieno mūsų ateities pagrindas. Lai mus visus lydi saugumas ir taika. Optimizmo ir pakilių šventinės nuotaikos!

Prienų rajono savivaldybės meras Alvydas Vaicekauskas

Mums rūpi Kviečia atsiminti, koks svarbus gyvenimas...

Nuo tada, kai birželio 24-oji tapo laisvadieniui, Jiezno Šv. Arkangelo Mykolo ir Jono krikštytojo parapijos žmonės vienus iš bažnyčios titulinį atlaidą gali švēsti Joninių dieną.

Šiemet iškilmingai liturgijai vadovavo svečias – Širvintų parapijos klebonas Adam Adukowski, prieš trejus metus pradėjęs tarnystę Lietuvoje. Jo gimtinė – Suvalkų kraštas. Kunigo Adomo teigimu, labai simbolis, kad šviesos nešejo Šv. Jono gimtadienio dieną jis turėjo proga melstis kartu su Jiezno parapijos žmonėmis nuostabiai gražioje jų bažnyčioje.

– Šv. Jonas tarsi didysis statytojas nutiesė tiltą, kuriuo gražiai suvedė šalia gyvenančius kaimynus, – homilijos metu kreipdamasis į atlaidų dalyvius sakė iškilmėms vadavęs dvasininkas.

(Nukelta į 3 p.)

Prie Šv. Jono Krikštytojo altoriaus Jiezno bažnyčioje nuotraukai sustojo atlaidų nuotaiką kūrė kunigai Adam Adukowski ir Rolandas Bičkauskas bei Mišioms patarnavęs baltarusis Mikalajus.

Dėkodama už rūpestį ir paramą ukrainietė Aliona kvietė visus melsti taikos ir branginti vieniems kitus.

Rytas STASELIS

Jei Rusija karo nepradėjo, tai gal jos mimikrija?

Rusijos užsienio reikalų ministras Sergejus Lavrovas šios savaitės pradžioje pažadėjo pagalba „Ukrainos kolegom“, nustatant sprogimo Kremencuko miesto centre veikusiam prekybos centre priežastis. Birželio 27 d. ukrainiečiai paskelbė, kad rusų gamybos raketa (jos pradėtos gaminti dar 1958 m.) pataikė į taikaus Kremencuko miesto prekybos centrą „Amstor“, kuriami, pasak Ukrainos prezidento Volodymiro Zelenskio, prieš ataką buvo apie 1000 žmonių. Diduma jų po oro pavojaus signalus spėjo palikti prekybvietę. Žuvusiuju dabar – apie dvi dešimtys, sužeistųjų – keliskart daugiau.

Rusijos propagandos kanalai ta proga pranešė, esą Rusijos tolimojo veikimo bombonešiai Tu-22 paleido raketas iš Rusijos teritorijos ir sunaikino svarbius ukrainiečių karinius objektus, o sprogimas „Amstor“ įvyko dėl ukrainiečių kariškių neatsargumo (detonavo ten laikytis sprogmens) arba kitų priežascių.

Prie rusiškos propagandos cinizmo ir atviro Rusijos diplomatijos šefo melo per paskutinius dešimtį metų esame išprate. Ypač prie gebėjimų objektyvių tikrovę paversti melū ir atvirkščiai. Tačiau dar 2014 m., po Ukrainos Krymo pusiasalio aneksijos ir separatizmo kurstymo šalies Rytuose, atsiradęs memas iš rusiškos frazės „ИХ-ТАМ-НЕТ“ (liet. – jū ten nėra), aiškinės, kad separatistiniuose Donbaso ir Luhansko regionuose nedalyvavo Rusijos kariuomenės – tebuvo it nekalta vaikų žaidimas.

Vėliau – 2015-aisiais – kada virš minėtų regionų separatistai numušė Malaizijos lainerį „Boeing-777“ su beveik trimis šimtais žmonių, Maskvos reakcija buvo panaši. Kaip ir mėgimai Britų salose radioaktiviuoju poloniu bei uždraustų cheminių ginklų registre buvusia medžiaga „Noyicok“ nužudyti rusų disidentus.

Siemet, pasiklausius p. Lavrovo, imsi abejoti, ar iš tikrujų prieš Ukrainai karą pradėjo Maskva. O gal tik jos mimikrija. Arba išvis neišku, kas.

Didumos Vakaru šalių lyderių tokius Kremliaus aiškinimus iki šiol priėmė gan ramiai, kaip politinę poziciją. Tačiau dabar situacija ēmė keistis iš esmės. Norintieji matyti aiškiai ižvelgia, jog tai, ką p. Putinas išdarinėja Ukrainoje, tai jis darys – degins, sprogdins, zudys, prievertaus bei kankins – ir kitur, kur tik jo kariauna bus pajegi nužygioti, nepaisant Europos Sajungos ir NATO ribų. Jei tik Ukraina neišlaikys šios s.m. vasario 24 d. ją užgriuvasios misijos apginti ir Vakarus naštus.

Galbūt dėl to Vakaruose pamāžu nyksta keistos logikos, esą ukrainiečiai vardinai taikos turėtų sumažinti ambicijas ir susitaikioti su teritorijų praradimais, kad tik p. Putinas nusiramintų ir galbūt numirtų. Vis labiau skamba pareiškimai, esą Vakaru šalių pareiga yra remti Ukrainą tiek, kad tos paramos užtektų ligi pergalės. Tokios, kokiai jà isivaizduoja ukrainiečiai.

Tačiau jau dabar kyla klausimų dėl Vakarų galimybų padėti. Gal tik Lenkija, galvodama savo nuosavą interesą, labiau už kitas šalis betodairiskai atidavė Ukrainos kariuomenei karine technika ne iš ilgalaikio saugojimo sandėlių, o iš veikiančios kariuomenės. Kitos šalys – mažiau ryžtingos. Paaiškėjo ir tai, kad Ukrainai reikalangą ginkluotę dar būtina pagaminti. Kai kurių ginkluotės rūšių, kurios yra pažadėtos Kijivui, neturi ir ta pati Vokietijos kariuomenė – „Bundeswehr“as“. Panaši padėtis Jungtinės Karalistės, Prancūzijos, Italijos kariuomenėse, nekalbant apie Rytų ir Vidurio Europos šalis.

XX amžiaus pabaigoje prasidėjęs globalus Rytų ir Vakarų nusiginklavimo procesas NATO paliko apgailėtinosis būsenos. Nors iš idėjos turėjo būti paritetinis. Vakarai nusiginklavio daug entuziastingiau už savo kontrpartnerius, tarsi šventai ištekė amerikiečių filosofo Franciso Fukuyamos „Istorijos pabaiga“.

Dabar jau vykstančiame NATO viršūnių susitikime svarstoma, kad galbūt bloko šalių kariškių skaicių vertėtų padidinti iki tokių rodiklių, kokių būta dar prieš sugrūvant Berlyno sienai. Tačiau štai padaryti nežmoniškai sunku, o be lemiamo amerikiečių indėlio – beveik neįmanoma.

EUROPOS PAGALBOS LABIAUSIAI SKURSTANTIEMS ASMENIMIS FONDAS

ES parama maisto produktais ir higienos prekėmis

ES parama maisto produktais Prienų seniūnijos gyventojams bus teikiama nuo 2022 m. liepos 1 d. (darbo dienomis 10.00–13.00 val.) adresu: J. Basanavičiaus g. 16, Prienai (buves lopšelis-darželis „Saulutė“).

Atsiimant paramą prašome turėti asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą.

Maisto daviniai bus teikiami dezinfekuotuose maišeliuose.

Vienam labiausiai nepasiturinčiam asmeniui skirtas maisto produktų kiekis:

Eil. Nr.	Maisto produktas	Kiekis (vnt.)
1.	Greito paruošimo avižų košė su džiovintais vaisiais	1
2.	Kiaulienos konservai	1
3.	Vištienos konservai	1
4.	Pirmos rūšies kvietiniai miltai	1
5.	Baltas cukrus	1
6.	Makaronai	1
7.	Konservuota šiupininė sriuba	1
8.	Konservuoti žalieji žirneliai	1
9.	UAT pienas (2-2,45 proc.)	1

Higienos prekių kiekis:

1.	Šampūnas	1 vnt.
2.	Skalbiklis	1 vnt.
3.	Dantų pasta	1 vnt.
4.	Dantų šepetėlis	1 vnt.

Gyvenimas

Paskutinis atsisveikinimas su mokytoja poete Tekle Džerviene

Žmogaus gyvenimą žemėje galima palyginti su kelių minučių sapnu. Sapnavai, atsibudai ir daugiau to paties vaizdo jau nematysi. Negrąžinsi atgal.

Daugiau kaip 30 metų teko man valgyti skalsią pedagoginę duoną drauge su Tekle DŽERVIENE toje pačioje Punios mokykloje. Viskas jau praeityje, tačiau geri prisiminimai neišnyksta, lieka širdyse. Teklė Džervienė, galiu teigti, pedagoginio darbo pavyzdys, į kurį norėjosi lygiuoti.

Teklė Džervienė gimė 1932 m. Kretingos apskrityje, Asteikių kaime. 1951 m. baigė Plungės vidurinę mokyklą. Vienerius metus dirbo Plungės laikraščio redakcijoje.

1952-1956 m. Vilniaus pedagoginiame institute studijavo rusų kalbą. Pedagoginio darbo keliu pirmuosius žingsnius žengė Jiezno vidurinėje mokykloje. 1957 m. Sukurė šeimą. Vyras Petras taip pat rusų kalbos mokytojas. Tais metais apsigyveno Punioje ir dirbo pedagoginį darbą. Beje, keletą metų buvo direktoriaus pavaduotoja.

Išradinai sugebėjo auklėti jaunąją kartą. Idomūs, linksmai buvo jos organizuoti auklėjamas klasės vakarai. Patys vaikai, pagelbstint auklėtojai, kurdavo scenarius: vaidino, dainavo, rengė turistines išvykas.

Išėjusi į pensiją vadovavo Punios etnografiniam ansamblui. Pamokė dainuoti ir dzūkų, ir žemaičių dainų. Laiminga būdavo, kai susitikdavo Birutę Orinienę, Vytautą Bigailą, tuomet jie kalbėdavosi žemaičių klasėkai. Petras yra pajuokavęs, kad, važiuodami Palangos link, jau nuo Kryžkalnio imdavo kalbėti žemaičių. Matési, kad pasiilgsta giminios tarmės.

Teklė Džervienė viena iš pirmųjų pradėjo spausdinti eileraščius tuometiniame laikraštyje „Komunitinis rytuoju“ (darbar – „Alytaus naujienos“). Raše straipsnius į „Tarybinį mokytojų“, Prienų rajono laikraštį „Naujas gyvenimas“, vėliau bendradarbiavo ir su „Gyvenimu“. Publikavo grozinę kūrybą žurnale „Žemaičių žemė“, Alytaus apskrities poezijos almanachuose „Tékmė“.

Yra išleidusi poezijos ir prozos knygų, kurias yra pristačiusi ir Prie-

Alytaus rajono savivaldybės viešosios bibliotekos nuotraka

nū krašto muziejuje vykusiu sueigu metu.

Pirmoji – tai poezijos rinktinė „Liepa už slenkscio“. (1996 m.) Apie šią knygą teigiamai atsiliepia Paulina Žemgulytė laikraštyje „Literatūra ir menas“. Svarbiausieji motyvai – moters dalia, pareiga šeimai, filosofinės mintys apie gyvenimo trapumą.

Antroji poezijos knyga „Nakvynė senuose namuose“ 1999 m. priartina skaitytoją prie autorės téviškės, gamtos, praeities dienų.

*Ankštame mano bûste tik švyti
Mano žiburio blaustas kerai.
Išmintis visiems surašyta,
O dalia – kiekvienam atskirai.
Iš knygos „Liepa už slenkscio“.*

Dékinga Džervų giminė už knygą „Komentaras giminės medžiui“ (2005 m.) Knijoje bandoma atrasti giminės šaknis, sužinoti šios giminės išplitimą.

Prozos knyga „Žalia žolelė“ parašyta žemaičių tarme. Dovano-dama knygą autorė įpareigojo: „Dovanoju, bet prašau perskaityti, nes šia žemaičiška tarme skaityti sunku. Perskaiciau, nes įdomūs siužetai, raiški meninė kalba. Be to, reikėjo mokinams kalbėti apie lietuvių tarmes, tarp jų ir žemaičių. Teklės Džervienės kūrybos patraukumas glūdi ten, kur aiškiai, natūraliai ir meniskai kalbama apie sudėtingus egzistencinius dalykus.

*Ir stebimės, kad greitai laikas bėga,
Ir rūpinamės, kaip be mūs gyvens?
Dvejojam, ar išugdėm juose jėgą
Igytas ir paveldėtas ydas įveikt...*

Iš knygos „Nakvynė senuose namuose“

Prisimenu, kad mes, mokytojai, gyvenome mokyklos reikalais, draugiškai, pasitardami, konsultuodamiesi dirbome nelengvą mokomąjį ir auklėjamąjį darbą.

Laisvalaikiu susieidavome į būrelį Punios poetai, skaitėme, aptarėme kūrybą. Savo nuomonę viusuomet išsakydavo Teklė Džervienė. Nepykome už aštresnę pastabą. Paisėme Teklės nuomonės.

Cituoju kunigo poeto Valerijaus Rudzinskio žodžius apie kūrybą ir kūrėjus: „Juk sutiksime, kad nepelnytai pamirštame provincijoje gyvenančius kūrybingus žmones, poetus, kurie, mano galva, nusipelno ne mažiau laurų, negu kūrėjai, leidžiantys spalvingą gyvenimą didmiesčiuose“. (Emilija Lukšytė-Krušinienė. „Oškū ramybę audroj“). Iš tiesų, Teklė Džervienė rašė išliekamąjį vertę turinčias knygas, bet nesiveržė į sureikšminimą.

Mokytoja, poetė, išėjo negrįtamai. Tačiau liko Jos knygos, liko atmintis mokinų širdyse. Dékinga esu už nuoširdų auklėtinų vedimą doros, gerumo ir meilės žmonėms keliu. Tėbus lengva ilsėtis Džūkijos žemėje.

Alytaus apskrities literatūrų klubo „Tékmė“ pirmininkės pavaduotoja, mokytoja poetė Emilija Lukšytė-Krušinienė

Prienų rajono savivaldybės informacija

Prienų rajono savivaldybės informacija

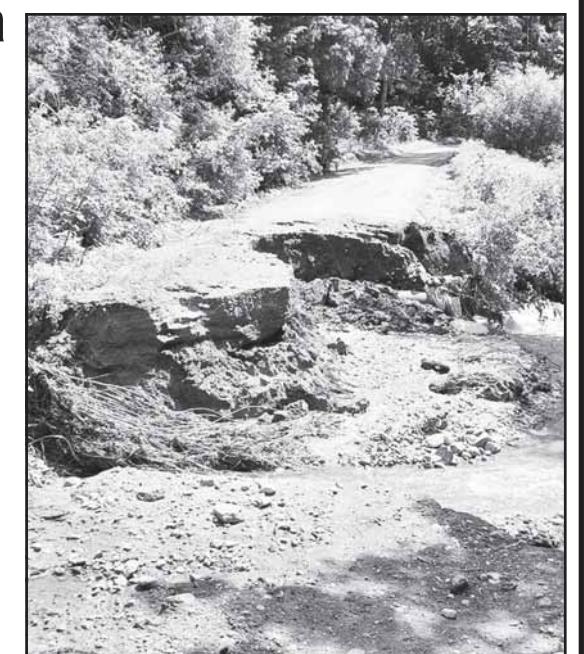

Dėl ilgo lietingo laikotarpio paskelbta savivaldybės lygio ekstremalioji situacija

Birželio 23 d. vyko Prienų r. savivaldybės ekstremaliųjų situacijų komisijos (ESK), kuriai vadovauja Administracijos direktorė Jūratė Zailskienė, posėdis. Aptarta situacija dėl liūčių pasekmių ir jų suvaldymo.

Atsižvelgiant į ESK siūlymą, Administracijos direktoriaus įsakymu nuo 2022 m. birželio 23 d. Prienų r. savivaldybės teritorijoje paskelbta savivaldybės lygio ekstremalioji situacija dėl stichinio meteorologinio reiškinio – ilgo lietingo laikotarpio.

Daugiausia nuostolių ilgalaičis lietus padarė keliams ir pasėliui. Prašome gyventojus būti pakantesniems – Savivaldybė stengiasi kuo greičiau sutvarkyti jai priklausančius liūčių nuplautus kelius. Lietaus sugadintus regioninius kelius tvarko Lietuvos automobilių kelių direkcija.

Garbingos Jiezno istorijos pradžios 530-osioms ir Jiezno miestelio įkūrimo 441-osioms metinėms

Kunigaikščiai Holovčinskiai: nuo Kijevo Pečioros Lauros vienuolyno giminės aprašo iki Jiezno istorijos šaknų

Šių metų gruodžio 4 dieną švęsime 530-iasias metines nuo istorinio įvykio, kai Lietuvos didysis kunigaikštis, o nuo 1501 m. – ir Lenkijos karalius Aleksandras Jogailaitis apdovanojo Darsūniškio Švč. Mergelės Marijos ēmimo į dangų bažnyčią išlaikymu iš Jiezno dvaro, skiriant užderamų kviečių, rugių, miežių ir grikių dešimtinę. Šioje privilegijoje pirmąkart minimas ir Jiezno vardas.

Anksčiau ši bažnyčia buvo išlaikoma iš kitų dvarų, bet tai gerovės jai neatnešė. Ši privilegija parodo, kad tuo metu buvęs Jiezno dvaras buvo ekonomiškai stiprus.

Jiezno dvaras – LDK didžiųjų kunigaikštų valda

Nuo 1492 m. iki 1507 m. Jiezno dvaras buvo Jogailaičiu, LDK didžiųjų kunigaikštų rankose. Žinios apie ši dvarą minimu laikotarpiu gana skurdžios, tačiau apčiuopiamos. Lietuvos Metrika pateikia duomenis, kad 1499 m. Jiezno dvarą administruavo LDK Aleksandro Jogailaičio Darsūniškio vietininkas Vaitiekus Ivaškevičius (*Lietuvos Metrika. Knyga Nr.6 (1494–1506) Užrašymų knyga 6, V, 1997, p. 198, išrašas 303*). 1502 m. dvara iš vyro išsigijo pati kunigaikštienė Elena. Didysis kunigaikštis Aleksandras Jogailaitis savo dvaro sąskaitų knygoje 1502 metais rašė: „Iš didžiosios kunigaikštienės gavau penkis šimtus auksinų auksu, kuriuos jo šviesybė davė už dvarą, vadinamą Jieznovardu, ir šiuos auksinus gavau per poną Sapiegą, jos šviesybės kanclerį, ketvirtadienį prieš naujuosius metus Vilniuje (XII.29). 1502 metais (*Lietuvos didžiojo kunigaikštio Aleksandro Jogailaičio dvaro sąskaitų krygos (1494–1504), parengė Darius Antanavičius ir Rimvydas Petrauskas, V, 2007, p.304*). 1504 m. kunigaikštienės dvaro Jiezne tijūnu buvo kunigaikštienės Elenos iš Maskvos atsivežtas bajoras Michna Ivanovičius. Jis atliko ir pareigas Trakų tijūno, tvarkančio valstiečių veiklos ir

išbaudžiavinimo pareigas (*Lietuvos Metrikos knyga, nr.6, p.314, 1504 09 11 išrašas nr.534*).

Jiezno dvaro valdytojas Jonas Verbyla (1503–1507)

1503 metais kunigaikštienė Eleonora iš Jiezno dvaro suteikė valdas vietiniams bajorui Jonui Verbylai: „Apdovanojo mus dovanomis mūsų bajoras Jonas Verbyla ir papaskojo jis mums, kaip mūsų nuotakai karalienei Akeksandrienei, su Dievo palaima Elenai tarnavo, kad jis jam dave iki Motiejaus Mikitinyčiaus valdymo 7 priklausomas šeimynas: Misių su vaikais, Kestutį su vaikais, Michnā su vaikais, Stanislaus Jokūbū su broliu, Kirkilo Stankū su broliu, Mikolajū su broliu Belevičiumi, totorių Manką su broliu ir visa tai su visomis žemėmis, kurie šias buvo apgyvendinę: Toliškes (dabartine Kruonio seniūnijos žeme), Katiškes (neišlikęs Kruonio seniūnijos kaimo pavadinimas, – VK.), o taip pat keturius tuščias žemes: Sobuvą, Netikiškes, Blusiskes, Mikalavą (paskutinieji trys neišlikę, sunkiai identifikuojami) Kruonio seniūnijos kaimų pavadinimai – VK.). Taip pat mums suteikta Jiezno dvaro žemė ir pievos prie Verknės, priešais Punios ir Stakliškių kalvius buvo amžinai patvirtintos (Tikriausiai dabartinės Verbyliškių, Padriežiškių, Pikelionų, Kurmonių,

kių, Dvareliškių Beniukų žemės – VK.). Taip pat jo malonybė davė jam dvi valdinį šeimynas Stakliškių valsciuje: Vilmanto Jurgelių bevardį su broliu Jankumi (*Lietuvos Metrika, Knyga nr.10 (1524–1539). Užrašymų knyga 14, Vilnius 2008, p.149, išrašas Nr.28*) i lietuvių kalba verčiama pirmą. Priminsime, kad pirmasis vietinis krašto bajoras buvo labai iškilus tikintysis... Buves Punios parapijos klebonas, vėliau Jiezno parapijos altarista S. Kiškis savo darbe, skirtame Punios istorijai, pažymi, kad 1533 metais, iškilus bažnyčios aprūpinimo klausimui, i Punioje vykusius Šv. Jokūbo atlaidus atvyko 60 parapijos bajorų iš 30 šeimų. Pirmuoju ivardijamas bajoras J. Verbyla. Tai rodė jo politinį ir ekonominį svorį dideliam kaste. Po jo sekė bajorai Andrius Furmanas, broliai Jurgelevičiai, Aleksandras Jakubavičius, Jonas ir Mikolajus Mscislavičiai, Jurgevičiai, Lingevičiai, Jonas Sakalauskas iš Birštono valdos, Bogdanas Pertikovičius ir kiti. Visi 60 bajorų užraše „Punios bažnyčiai, dabartiniams ir būsimiems teisėtiems klebonams dešimtają dalį iš kiekvieno grūdo ir sėklas ir iš visų valdomų ir ateityje turėsimų žemėm“ (*Kiškis S., Punia ir jos žmonės Lietuvos istorijoje. Jiezna, 1972 (Savilaida), p.52*).

Laura

Šv.Trejybės vienuolynas.

Bajoro Motiejaus Mikitinyčiaus veiklos krašte pradžia – 1507 m.

Mirus vyru karaliui Aleksandru Jogailaičiui, jo žmona Elema apdovanojo savo asmens sekretoriui, atvykusiam kartu su ja rusėnui iš Šiaurės Rusios žemėmis Motiejui, Mikito sūnui (Motiejui Mikitinyčiu) Jiezno, Balbieriškio ir Holovčino (nuo jo ir kilo visos giminės pavadinimas, – VK.). Baltarusijoje privačius dvarus. O taip pat valstybinės pareigas išlaikant didžiojo kunigaikštio dvarus Anykščiuose, Birštone. (*Lietuvos Metrika, Knyga nr. 25. Užrašymų knyga nr.25, V, 1998, p.121, išrašas 121*). Si pavedimą Motiejus Mikitinyčius atliko labai pareigingai. O jo sėkmę lémė dar ir tai, kad jo trečioji žmona Tomila buvo kilusi iš Gediminaicių.

Gulbės herbo kunigaikštai Holovčinskiai – įtakingi LDK pareigūnai

Gyvu žodžiu, straipsniais, pasakymais stengiuosi padėti nuskriaustai istorinei atminčiai. Žaviuosi istorikų, muziejininkų veikla, savivaldybės vadovų supratimui Kaišiadorių. Marijampolės, Druskininkų, Alytaus miesto savivaldybėse. Ten yra istorikų komandos, profesionaliai dirba muziejininkai ir jų vadovai, kurie kasmet išleidžia po 2–3 moksliinius leidinius krašto

istorijos temomis. Krašto bendruomenės, mokytojai visuomet gauna gausią metodinę pagalbą, ten priversti pasitempti ir paveldo specialistai. Visai kitaip yra mano gimtajame krašte, prie Nemuno ir Verknės. Kaip kraštietis, istorikas ir pilietis atsakingai pareiškiu, nors viešosios erdvės pradėtos tvarkyti, tačiau pagarbos žmogui, krašto istorijai, reiklumo muziejininkams neatsirado...

Kiekvieną dieną atidžiai stebiu ir įsišlausau įžinius apie agresyvaus ir nusikalstamo Rusijos putinizmo vykdomus Kijevo bombardavimus ir apsaudymus. Kiekvienas, kuris yra net kiek domėjesis, žino, kad Kijevo vaivadija 1362–1569 m. priklausė Lietuvos Didžiajai kunigaikštystei, pradedant didžiuoju kunigaikštžiu Algirdu ir baigiant jo kelių kartų palikuonimis – Algirdaičiais. Cia, Kijeve, prasidėjo ir pirmoji rytu slavų protėvių valstybė – Kijevo Rusia. Baiminuosi, kad Rusijos agresoriai nenusitaikytų i Rusios pravoslavų istorijų centrą, didžiulį šventyklių ir vienuolyno kompleksą – Kijevo Pečioros Lauros vienuolyną. Vienuolyne Šv. Motinos Marijos cerkvė yra palaidotė Konstantinas Ostrogiškis,

(Nukelta į 4 p.)

Kviečia atsiminti, koks svarbus gyvenimas...

(Atkelta iš 1 p.)

Suvedė lenkus ir lietuvius. Ir ne tik. Jau kurį laiką Jiezno bažnyčioje Šv. Mišių metu patarnauja ir baltarusius Mikalajus, Lukašenkos režimo išvarytas iš Baltarusijos. Už tai, kad dalyvavo demonstracijoje ir rankose laikė valdžiai priešišką plakatą, jis buvo išmestas iš universiteto ir priverstas palikti tévynę. Apsistojo Jiezno pabėgelių centre vaikinas iš karto rado kelią į bažnyčią, nes ir studijuodamas Minske patarnaudavo pamaldose.

Pristatytas parapijos bendruomenėi ir padėkojęs už pagalbą, Mikalajus paėmė į rankas gitarą. Po šventovės skliautais nuskambėjusi jo giedama giesmė lietuvių kalba tapo dar viena gražiai bendrystės jungtimi, skatinančia atjausti, suprasti, dalintis meile ir šiluma.

Ja jiezniečiai dabar dalinasi ir su parapijos namuose gyvenančiomis moterimis iš Zaporizės srities, Vilnensko miesto. Kaip pasakojo vyriausioji iš Jiezne prisiglaudusiu ukrainiečių moterų Valentina, jos vyras, sūnus, žentas liko ginti tévynęs, o ją su dukra Aliona ir anūke bei Alesios šeima pabėgelių kelias atvedė į Jiezna. Moterys sakė esančios dékingos klebonui **Rolandui Bičkauskui** ir visiems geriem žmonėms už paramą.

„Čia jaučiamės kaip namuose, mūsų mergaitės turi ramybę, – džiaugėsi karo siaubumus išgyvenusios ukrainietės, prašydamos

Atlaidų dieną Jiezno bažnyčioje skambėjo ir Romos Ruočienės dainos ukrainiečių kalba.

Daugelis susirinkusių Giedrių Surpli žino kaip Seimo narį, buvusį ministrą, tačiau ne vienam buvo staigmena išgirsti, kad jis buvo ir katalikiško žurnalo „Lux“ redaktorius, dirbo Vilnius arkivyskupijos jaunimo centro referentu, 2002 m. iniciavio tradicinių tapusių krikščioniškos muzikos festivalių „Sielos“.

liepia į jų prašymus.

Miela staigmena atlaiduose dalyvavusiemis Jiezno krašto žmonės ir jų svečiams buvo susitikimas su knygos „laimėti – ne nuodėmė“ autoriumi **Giedriumi Surpliu**. I savo pirmają knygą G. Surplys „suguldė“ itin atvirus pokalbius su devyniais žymiaisiais Lietuvos dvasininkais, pasakojančiais apie jų pačių lyderystės patirtis ir gaires sė-

mingesniams gyvenimui.

Taigi apie ką ši knyga? Kreipdamasis į skaitojo autorius sako, „...kad ir kas tu bebūtum, ši knyga – apie Tave. Gal ne tiek apie tai, koks es, kiek apie tai, koks es užprogramuotas būti“. G. Surplys viliasi, kad knyga taps raktu, atrakinančiu ir išlaissvinančiu didelę sėkmingą kiekvieno širdį ir padės žmonėms šiame gyvenime siekti būti ge-

laimėti – ne nuodėmė

Krikščioniškas požūrius
i sėkmę ir lyderystę

Algirdas Toliatas
Antanas Saulaitis
Gintaras Grušas
Juozapas Marija Žukauskas
Kęstutis Kévalas
Ričardas Doveika
Vaidas Vaišvilas
Vilius Viktoravičius
Visvaldas Kulbokas

Ajna litera

riausiemis šeimoje, darbe, politikoje, visuomenėje... Kartu pakvies diskusijai apie krikščionybės įtaką žmogaus elgesiui visuomenėje.

Būtent apie tai, kas buvo labai svarbu ir Šv. Jonui, kurio gimimo dieną taip prasmingesi sutiko ir pažinėjo Jiezno krašto žmonės, savo darbais ir elgsena liudijantys, koks svarbus yra gyvenimas.

Ramutė Šimukauskaitė

Tai, kas išsaugina...

Atminties ženklai

Projektą remia
SPAUDOS,
RADIVO IR
TELEVIJOS
RĒMIMO
FONDAS

Kunigaikščiai Holovčinskiai: nuo Kijevo Pečioros Lauros vienuolyne giminės aprašo iki Jiezno istorijos šaknų

(Atkelta iš 3 p.)

žymus LDK valstybininkas ir karo vadas (1460–1530 m.). O mūsų krašte labai svarbu, kad Algirdaičių laikais kiekvienais metais didele medaus statine savo valdymo metu ši vienuolyne rėmė mūsus krašto didžiunas Motiejus Mikitinyčius. Vienuolynas šalia jvairių Rusijos istorinių asmenybių relikvijų pergamentų puslapiuose išsaugojo ir 16–17 a. sudarytus kunigaikščių Holovčinskų kilmės dokumentus.

Kunigaikščiai Holovčinskiai, kaip ir Ostrogiškiai, Oginskiai, Sapiegos, Chodkevičiai, Tiškevičiai, Masalskiai, Liackiai ir kiti, buvo rusėniškos kilmės. Bet neužmirškim, kad didžiaja dalį LDK teritorijos sudarė rusėniškos žemės ir ilgą laiką LDK kanceliarine kalba buvo rusėnu kalba. Ja buvo parašyti ir trys LDK istorinių sąvadai – Statutai. Šie LDK didžiai adaptavosi Lietuvos Didžiojoje kunigaikštystėje, tapojos patriotais. Buvo ištikimi jos valdovams, gyné šią valstybę nuo maskvėnų, švedų, turkų ir totorių. Savo karyba ir indėliu į krašto kultūrą jie nusipelno garbės, įvertinimo ir iprasminimo.

Pradėsi nuo Vilniaus Šventos Trejybės pravoslavų vienuolyne, kurio užrašas jo išlaikymui Sventininus ir Purvininkus. Jo anūkai Sčastnas ir Jaroslavas tas žemes 1572 m. susigrąžino į Jiezno valdų arsenala. Nieko ypatingo: nori būti saugiai vienuolyne palaidotas, turi jiems ką nors užrašyti. Dabar šis vienuolynas matomas tik iėjus pro Aušros vartus kairėje pusėje. Pastate yra išskirtiniai Švenčiausios Trejybės graikų bažnyčia, kurioje laikomos pamaldos ukrainiečių kalba.

1) Motiejus Mikitinyčius ((1480–1539) – Holovčinskų giminės mūsų krašte pradininkas, arčiamas LDK didžiemis kunigaikščiams ir Lenkijos karaliamis Aleksandriui Jogailaičiui, jo žmonai Eleinai, Žygimantui Senajam ir žmonai Bonai Sforcai, pravoslavas, Lietuvos ponu Tarybos (30–50 įtakinių bajorų, patarusių valdovui) narys.

1506–1539 metais jis buvo Birštono, Teterino, Kniažycų, Anykščių, Mogiliovo valdytojas iki gyvos galvos (*Lithuanian Metrica*.

Литовская Метрика. *Lietuvos Metrica: Kn. 25 (1387–1546) / Parengė D. Antanavičius, A. Baluolis. – Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidybos institutas, 1998. – p. 175–177, 183–185.* Valdė privačius dvarus Jiezne, Vodvoje, Strunoje, Stogatiškėse, Balbieriškyje. Palaidotas Sv. Trejybės-Bazilionų vienuolyne Vilniuje.

2) Po Motiejaus Mikitinyčiaus mirties paveldėtoju tapo sūnus Jaroslavas Holovčinskis (1520–1567), pravoslavas. Karaliaus dvaro

maršalka, 1549 m. Liachovicų laikytojas, Kauno laikytojas 1565 metais, Kauno seniūnas 1565–1567 metais. Paveldėjo privačius dvarus Jiezna, Vodva, Holovčiną, Balbieriškį, valdė Vaišvydavą ir Šlienavą, Struną, Antakalnio dvarą Vilniuje 1575–1567 m. (<https://zdocs.mx/doc/sapieg-parko-rezidencijos-parko-krastovaizdzio-architekturos-ir-istorijos-raidos-apzvalga-dpegle89r8>). LDK Ponu Tarybos narys. Palaidojimo vieta kol kas nenustatyta.

3) Po Jaroslavo mirties liko du brolių turto paveldėtojai: Sčastnas ir Jaroslavas. Sčastnas (1545–1610) buvo Liubošanų seniūnas, 1500–1510 metais – Minsko pilininkas. LDK Ponu Tarybos narys. Valdė privačius dvarus Jiezna, Holovčiną, Citvą, Šecką, 1581 metais įkūrė Jiezno miestelį, 1581–1599 m. laikotarpiu pastatė kalvinų maldos namus, priėmė kalvinų tikėjimą. Palaidotas Minske.

4) Kitas brolis Jaroslavas (1551–1622) valdė Kniažycus ir Balbieriškį, 1568–1575 m. valdė Antakalnio dvarą Vilniuje (<https://zdocs.mx/doc/sapieg-parko-rezidencijos-parko-krastovaizdzio-architekturos-ir-istorijos-raidos-apzvalga-dpegle89r8>). 1568–1569 m. jis mokeši Leipcigo universitate. 1612 metais Balbieriškyje fundavo kalvinų maldos namus. Juose jis buvo 1622 metais ir palaidotas.

5) Po Sčastno Holovčinskio mirties turto paveldėtoju tampa ižymus LDK kalvinistų sajūdžio vadovas, LDK taurininkas Jonas Holovčinskis (1587–1631). Valdė Jiezno ir Holovčinė dvarus, inicijavo leidinio apie Lenkijos ir LDK istoriją išleidimą, rūpinosi išskisių kalvinų maldos namų išlaikymu. Jono dukra Regina (?–1640) buvo du kart ištekėjusi. Pirmą kartą – už Minsko pilininko Petro Tiškevičiaus santuoka truko iki 1631 m., antrą kartą – už Mstislavlio ir Višebro vaivados Kristupo Kiškos – iki 1640 m. 1633 metais ji Jiezno dvarą pardavė grafams Pacams. Cia, Jiezne, Holovčinskų istorija tarsi nutrūksta, bet ji tėsiama Holovčinė ir kitose kunigaikščių Holovčinskų valdose. Apie tai dar rašysime. Bet negalima nepaminėti pirmojo Holovčinskio – kataliko.

6) Aleksandras Holovčinskis (1570–1617) – Balbieriškio kalvinų veikėjo sūnus, Jiezno įkūrėjo Sčastno Holovčinskio sūnėnas, 1615 metais iš evangeliko perėjo į katalikybę. 1602 metais valdė Lydos seniūniją, 1604–1614 metais – Žemaitijos pilininkas, 1614–1616 metais – Mtsislavlio vaivada. 1616–1617 m. – Vilkišos seniūnas. Jis buvo ištakingas LDK Ponu tarybos narys. Valdė privačiai Kietaviškes ir Šecką.

7) Reikia paminėti ir Balbieriškiui kalvinizmo plėtojimu nusipelniusio Jaroslavo Holovčinskio dukrą Sofiją. Ji gimė Balbieriškyje. Pirmeišiai ji buvo ištekėjusi uz Lobačiovo ir Breslaujos pilininko Grigorijsaus Sanguškos. O šiam mirus, iš-

Jomas Holovčinskis, išvadas.

Chodkevičių herbas.

Aleksandras Chodkevičius.

Jonas Karolis Chodkevičius I.

Jeronimas Chodkevičius.

Jaroslavo Holovčinskio dukra Sofija.
6126017725351553a).

2) 1612 metų spalio 9 dieną Ukainoje, Chotyne, įvyko Lenkijos ir Lietuvos, Ukrainos kazokų mūšis su gausėnėmis turkų jėgomis. Turkai siekė užkariauti visą Europą. Jungtinė Abiejų Tautų kariuomenė, vedama didžiojo etmono Jono Karolio Chodkevičiaus, sutriuškino turkus. Šiame mūsyje Jonas Karolis Chodkevičius buvo sunkiai sužeistas ir mirė.

Mūsyje dalyvavo ir Jiezno dvaro savininkas, Chodkevičių giminaitis Jonas Holovčinskis. Generolas Jonas Holovčinskis vadovavo dešiniajam kavalerijos sparnui ir savo drąsa pasižymėjo. 1631 metais, laidojant jį Sidoje, buvo pasakyti šie žodžiai. Juos išvertėme iš lotynų kalbos: „gimstame sunkiai ir net labai sunkiai ir įtemptos mūsu likimo mylios. Mes priversti pagal įstatymą žudyti ir būti sėmyjyje. Jonas Holovčinskis – mūsu didvyris. Kilmingi protėviai nukalėjo kelią. Visi ramiai džiaugėmės kilminguoju. Džiaugėmės jo ramybę ir pamaldumu. Jis kaip Dievo inkaras buvo tvirtas. Toks buvo Jonas Holovčinskis, dabar Dievo šviesoje persviestas“ (https://polona.pl/item/suspircum-lacrumis-quibus-iohannis-holowczynii-magni-ducatus-lithuaniae_ODYyNjc5Mzc/6/#info:metadata).

3) Aleksandras Holovčinskis 1609 metais dalyvavo kare su Maskva dėl Smolensko, dalyvavo taikos derybose su Maskvos pasiuntiniais. Jiezno istorija susideda iš dviejų gimininių linijų: kunigaikščių Holovčinskų ir grafu Pacu. Negalima vienos kurios nors istorijos dalies ignoruoti. Savo indėliu stengiuosi atstatyti Gulbės herbo kunigaikščių Holovčinskų istorinę atmintį, nes mūsų krašto istorija yra su vis „išplėšomis“ lapais, joje – nemažai imitavimo ir paviršutiniškumo.

P. Nusirašinėtojams: iš kur bebūtumėt, gerbkite kitų darbą. Čituokite šaltinius...

Bus daugiau.

Istorikas Vytautas Kuznickas

Tai – ištrauka iš lenkų kalba parašyto Kauno žemės teismo akto, kurį „1617 m. nuo Dievo gimimo metais balandžio 23 dieną suraše teisėjai Andrius Kaplevskis ir Melchioras Skarulskis, o taip pat Kauno žemės teismo raštininkas Kazimieras Kulvinskas. Mūsų nuspręstą nu-

tekiuoju užteikiame įvairiomis įstatymais“ (<https://opinie.wp.pl/jeden-przeciw-150-tak-walczyli-husarze-marcina-kazanowskiego>)

Birštono versmės

„Gyvenimas“
- laikraštis Jums
ir apie Jus!

Liepos 6-oji – Lietuvos karaliaus Mindaugo karūnavimo diena!

Miei Birštono krašto gyventojai,

Nuoširdžiai sveikiname išskirtinės šventės – Lietuvos karaliaus Mindaugo karūnavimo dienos – proga. Ši karališkoji data kaskart įkvepia dar labiau branginti savo šalį. Visame pasaulyje sujungti „Tautiškos giesmės“ pakilumo, pasidžiaukime, kad turime savo Valstybę ir Laisvę. Tegul akimirką, kai mūsų rankose ir širdyse plazdės Trispalvės, įkvepia gražiemis ir prasmingiemis darbams Lietuvos labui.

Su Valstybės diena, su mūsų visų švente!

Birštono savivaldybės merė Nijolė Dirginčienė
Administracijos direktorė Jovita Tirvienė

„Ir šviesa, ir tiesa
mūs žingsnius telydi.“ V.Kudirka

SU LIETUVOS VALSTYBĖS ISTORIJOS ŠVENTE, LIEPOS 6-ĄJA!

Verčiame aštuntajį istorijos šimtmečio puslapį nuo tos dienos, kai Lietuvos karaliumi buvo tituluotas Mindaugas ir kunigaikštienė Morta užsidėjo karūną. Šeima tapo Valstybės pamatinė vertė, tautos išlikimu ir stipryste. Lietuvai visuomet buvo, yra ir bus svarbūs dideli, iškilūs, reikšmingi ir tuo pat metu labai maži, ne visuomet pastebimi ar pastebėti darbai. Žmonės – visais laikais buvo pats didžiausias valstybės turtas. Kur begyventume, kokius darbus bedirbtume, jauskimės savo šalies, savo Lietuvos šeimininkais ir patriotais. Garsinkime Lietuvą darbais, stiprinkime meile, rūpesčiu, vienybe ir pareiga.

Su švente, visus ir kiekvieną Pasaulio lietuvį!

LR Seimo narys Andrius Pallonis

Liepos 6-oji – Valstybės
(Lietuvos karaliaus Mindaugo
karūnavimo) diena

Nuoširdžiai sveikinu Valstybės –
pirmojo Lietuvos karaliaus Mindaugo
karūnavimo – dienos proga!

Lai kiekvieno mūsų būna troškimas turėti stiprią
ir saugią Valstybę. Semkimės tvirtybės iš praeities
ir kurkime šimtmečiais brandintą
Valstybės ir tautos istoriją.

Skambant „Tautiškai giesmei“ visame pasaulyje
vienu metu, kelkime Vyčio vėliavas, prisiminkime
savo protėvių nueitą kelią iki laisvos Lietuvos,
didžiuokimės esą lietuviai.

LR Seimo narys Andrius Kupčinskas

Kartu su Ukraina!

Moderni sporto erdvė – ir Birštono bendruomenei, ir sporto profesionalams

Treniruotės, sportinės varžybos, sveikatingumo dienos, vasaros stovyklos – aktyvus sportinis gyvenimas Birštone tėsiasi ir vasarą. Dėl išvystytos infrastruktūros kultivuojantiems įvairias sporto šakas – ir vietos gyventojams, ir svečiams – kurortas gali pasiūlyti itin geras sąlygas, nemažai varžybų.

Birštono sporto centro direktoriaus Sauliaus SMAILIO teigimu, ši pavasarį atidarytas Sporto ir sveikatingumo centras pasiūlys daugiau sportinio užimtumo galimybių: naujos patalpos ir jose teikiamas paslaugos skirtos ir Birštono sporto centro auklėtiniam, ir profesionaliems sportininkams, ir sveikatingumo tikslais sportuojantiems mėgėjams.

(Nukelta į 7 p.)

Birštono sporto centro bendruomenė – šventinėje miesto eisenėje.

Audra nepagailėjo Birštono...

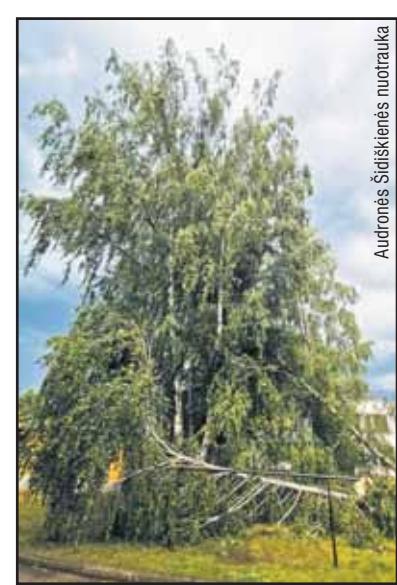
Liūtys ir audringi vėjai – dažni šios vasaros palydovai. Antradienio pavakarę Birštoną užklupo galinga stichija. Gausus lietus ir vėjo šuorai pristabdė eismą gatvėse, vartė medžius, nulaužtomis šakomis ir lapais nuklojo šaligatvius, paskraidino pakabinamus gėlynus.

Trečadienį pakalbintas Birštono miesto tvarkymo tarnybos direktorius Algirdas Kederys patvirtino, kad nuostoliai dar nesuskaičiuoti, bet prireiks kelių dienų, kol tarnybos darbuotojai supjaustys ir išsėt nulaužtus medžius, sutvarkys viešąsias miesto erdves. Audra aplenkė Žvérinčių ir Vytauto Jurgio Meškos parką, bet savo jégą nukreipė į istorinę kurortą dalį. Labiausiai nukenėjo Vytauto parkas ir jo prieigos. Išgriuvusių medžių rasta Silvanavičiaus gatvėje, Nemuno krantinėje, prie Kurhauzo, „Versmės“, „Tulpės“ sanatorijų. Laimingo atsitiktinumo dėka nei pastatai, nei praeiviai nenukentėjo. Prie „Vyturėlio“ lopšelio-darželio nusvirę beržai at-

sirėmė į tvorą. I audros ruožą pateko ir dalis aukštutinio Birštono, vėjas išvertė seną liepą.

A.Kederys pasakojo, kad pirmiausia buvo atlaisvinta važiuojamoji kelio dalis, pasivaikščiojimo takai. Likviduoti audros padarinius padėjo ir į talką atėję priešgaisrinės tarnybos darbuotojai, kurie supjaustė ir patraukė B. Sruogos g. ir Birutės g. sankryžoje nuvirtusį medį, kitus pavojingai pasvirusius medžius, nušlavė kelio dangą.

Pasak A.Kedorio, Miesto tvarkymo tarnybos darbuotojams tenka taikytis prie šios vasaros ekstremalių syravimų: čia, žiūrėk, žole apželdintos žemesnės skverų vietos mirksta vandens balose, čia – stoja

tokia kaitra, kad nespėjama gėles laisti... Visgi jis pažadėjo, kad liepos 6-ąją miestas šventės dalyvius pasitiks tvarkingas ir šventiškas.

Valstybės dienai skirti renginiai BIRSTONE

10.00 val. Šv. Antano Paduviečio bažnyčioje

Šv. Mišios už Lietuvą

12.00 val. Kultūros centre

Birštono dizaino asociacijos darbų paroda

13.00 val. Vasaros estradoje

XXIII tarptautinis galiūnų turnyras „Nemuno galiūnas“

21.00 val. J. Basanavičiaus aikštėje

„Tautiškos giesmės“ giedojimas ir
Julijos Ritčik (4FUN) trio koncertas

Kviečiame atsinešti vėliavas, pasipuošti
tautiniais kostiumais, lietuviškais atributikos akcentais

Aktuali informacija**PR Blogas oras erkėms netrukdė**

NVSC Kauno departamento Prienų skyriaus darbuotojai nuolatos atlieka erkių skaitlingumo stebėseną Stebėjimo stacionare, kuris yra Žvérinčiaus miške. Erkių gausumas tiriamas kovo-lapkričio mėnesiais kartą per 10 dienų ir išreiškiamas erkių skaičiumi 1 km atkarpoje. Erkių vystymasis vyksta keliomis stadijomis. Iš kiaušinėlio išsirita lerva, kuri kelis kartus neriasi, kol tampa suaugusia erke (imago). Suaugusios erkės dydis 2-6 mm (pasimaitinusios išpampsta ir tampa žymiai didesnės). Prieš kiekvieną vystymosi stadijoms būtina pasimaitinti šiltakraują gyvūno ar žmogaus krauju. Didžiąją savo gyvenimo dalį erkės pratūno po miško paklote. Pasimaitinusios galiai išgyventi iki 5 metų. Kraujasiurbės labiau megsta lapuočių miškus, kur auga aukšta žolė ir krūmai, tačiau puikiai jaučiasi ir samanotame pušyne, parkuose, soduose, ganyklose. Savo grobio jos tyko ant žolės stiebo maždaug 20 cm aukštyste. Vienintelis jų priešas yra sausra, kurios metu erkės arba žusta, arba traukiasi kur pakanka drėgmės.

Šiais metais pirmosios erkės buvo rastos kovo 16 dieną (aptinktos 6 suaugusios erkės 1 km atkarpoje). Vėliau, nei šaltas oras, nei lietus erkių aktyvumui netrukė (buvo randama nuo 34 iki 87 vieno apsilankymo metu). Šiais metais apie du trečdalius viso surinkto erkių skaičiaus sudaro nimos, kurios yra labai mažos ir sunkiau pastebimos (dydis iki 1 mm), tačiau joms išsiurbus rizika užskrėsti yra nė kiek ne mažesnė.

Pagrindinės erkių platinamos ligos yra erkinis encefalitas bei Laimo liga.

Per penkis 2022 m. mėnesius Prienų r. jau užregistruota 1 erkinio encefalito ir 5 Laimo ligos, Birštono sav. – 3 Laimo ligos atvejai.

Pati sunkiausia erkių platinama liga yra erkinis encefalitas, kuriuo dažniausiai užsikrečiamas išsiurbus infekuotai erkei, rečiau per nepasterizuotą pieną bei jo produktus. Susergama po 2-33 dienų, vidutiniškai po 7-14 dienų. Specifinio erkinio encefalito gydymo nėra, tačiau yra vakcina apsauganti nuo šio susirgimo. Šiuo metu vakcinos skiriamos ir suaugusiemis asmenims, ir vaikams skiepyti. Galimybė susirgti erkinui encefalitui sumažėja jau po 2 vakcinos dozių, tačiau imunitetui igyti taikomos 3 vakcinos dozės. Pagal gamintojo rekomendacijas gali būti taikomos iprastinė arba pagreitinta vakcinacijos schema. Vėliau kas 3-5 metus imunitetui palaikti atlikama revakcinacija (1 dozė).

Šiais metais Prienų rajono ir Birštono savivaldybėse dvi erkinio encefalito vakcinos dozės jau iškieptos 393 asmenims. Norintiesiems pasiskiepyti reikėtų kreiptis į savo šeimos gydytoją. Šiuo metu nuo šios ligos taip pat yra skiepijama ir vaistinėse, laboratorijsose.

Laimo liga užsikrečiamas išsiurbus infekuotai erkei. Susergama po 3-32 d., vidutiniškai po 7-10 d. Ši liga gydoma antibiotikais, tačiau skiepu nuo jos nėra.

Kaip apsisaugoti nuo erkių platinamų ligų

1. Nuolat tvarkyt iš prižiūrēti aplinką – viena ekologiškiausių ir svarbiausių erkių gausų mažinančių priemonių. Erkėms patinka gyventi ten, kur nenupjauta žolė, nesugrėbtai lapai, auga brūzgnai. Todėl labai svarbu valyti ir prižiūrēti parkus, sodus bei gyvenamų namų teritorijas (dažnai šienauti, naikinti menkaverčius krūmynus).

2. Važiuojant iškylauti į gamtą patariama rengtis šviesesniams, ilgomis rankovėmis su prigludusiais rankogaliais drabužiais, ilgomis kelnemis, apsiauti batus ilgais aulais, užsidėti kepuraitę ar užsiristi skarelę. Poilsisiu reikėtų pasirinkti atvirą Saulėtą aikštę, sėdėti ar gulėti pasitiesus kilimėli. Galima naudoti ir erkes atbaidančias priemones (repelentus).

3. Grižus į namus, atidžiai apžiūrėti kūną (ypač erkės megsta išsiurbti į paausius, pakinklius, pažastis, sprandą), iššukuoti plaukus, nuprausti po dušu. Vilkėtus drabužius pakabinti negyvenamoje patalpoje arba Saulėtoje vietoje (sausame ore erkės gyvena labai trumpai).

Svarbu nepamiršti, kad erkės gali išsiurbti ne tik miške, bet ir parke, sode, ganyklose. Labai svarbu erkę kuo greičiau pašalinoti, iškandimo vieta dezinfekuoti, vėliau stebėti savo sveikatą. Pastebėjus raudoną dėmę odoje ar pasireikus į grią panašiems pozymiams, kuo skubiau kreiptis į savo šeimos gydytoją.

**Almiras Skiauteris
Kauno departamento
Prienų skyriaus vedėjas**

PIGIAUSIOS PASKOLOS, REFINANSAVIMAS IR AUTOLIZINGAS.
* Paskolos nuo 100 iki 25000 Eur, laikotarpiu iki 84 mėnesių. * Pirmą įmoką galima atidėti iki 3 mėn. * Mažos palūkanos. Pvz., pasiskolinkite 100 Eur ir per 3 mėn. grąžinkite iki 110 Eur. Teirautis tel. 8 601 50 935, Ričardas.

Ilgia, bet turininga kelionė į Gdanską...

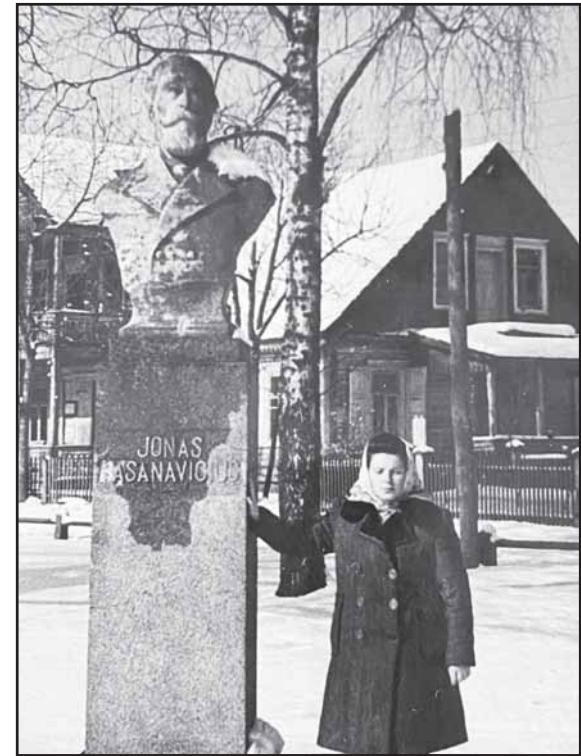
Tą rytą pakirdome ankstį, dar saulei netekėjus, linksmi ir nuotaikini buvome pasiruošę ilgai planuotai kelionei į Gdanską. Prieš dvejus metus ją suplanavome, tačiau dėl visiems gerai žinomų priežasčių neįgyvendinome, per tuos metus patyrėme, kad kelionė pabrango 20 eurų. Kuras, kelių, aikštelių prie lankomų objektų mokesčiai ir bilietų kaina muziejuose išaugo ne mūsų naudai. Skaičiuok neskaiciavęs, o važiuoti, pažinti, sužinoti labai norisi.

Po šaltoko, bet turiningo pavasario, kurio metu aktyviai dalyvavome trijose talkose: tvarkėme Gudakalnio ir Panemunio kapinaites, sodinome medelius Birštono mieste, o prie Šv. Antano Paduviečio bažnyčios pasodinome per 220 begonijų. Gegužės mėnesį sekmin-

Gyvenimas**Močiutės istorija**

Mano močiutė Janina Padriezaitė-Jančiauskienė užaugo Kampiškių kaime, Birštono sav., penkių asmenų šeimoje (mama, tėtis, Janina, broliai Albinas ir Vytautas).

Vaikystėje lakstydavo basa, nes tėvai neturėjo už ką nupirkti batų. I mokyklą eidavo 3 km. Joje turėjo dvi labai geras drauges – Onutė ir Marytė. Mokėsi gana gerai. Po pamokų ji kiekvieną dieną gamydavo karvę, kiaulėm raudavo žolių. Anksti pradėjo partizaninių gyvenimą: miško broliams nešiojo maistą, jų atsišaukimus kabindavo ant medžių. Vieną dieną Janiną susekė ir areštavo. Paaiškėjo, kad ją išdavė klasės auklėtoja. Močiutė pripažino, jog pati paraše ne vieną dainą ar eiléraštį, skirtą auklėtojai, kuri ją ir išdavė. Janiną į tremtį išvežė iš kalėjimo: „Isiveržė, liepė apsirengti ir išsivedė“. Vežė gyvulinio traukinio vagone. Jame buvo labai daug žmonių, anot močiutės, lietuvių tarp jų sudarė labai nedidelę dalį. Tremtiniai buvo išvairių tautybių: ukrainiečiai, lenkai, rusai ir t.t. Janina kalėjo Karabaso lageryje, Kazachstane, o jos brolis Vytautas – Sibire. (Pirmasis kalinių ešalonas į Karabaso lagerį iš Lietuvos atvažiavo 1945 metų vasario mėnesį). Apie gyvenimą tremtyje močiutė prisimena taip: „Gyvenau lageryje, reikėdavo sodinti bulves, skaldyti akmenis – tai man buvo sunkiausias darbas. Valgyti duodavo tris kartus per dieną, tačiau labai prastai – dažniausiai ne visai iškepusi žuvį. Vasarą būdavo beprotiškai karšta, o žiemą, atvirkščiai, labai šalta. Duodavo vyriškas kepures ir šimtasiūles, kad nenušaltumė galūnių. Viename kambaryje, kuris atrodė kaip daržinė, gyveno mūsų labai daug. Vėliau aš apsirgau plaučių uždegimui ir gulėjau ligoninėje devynis mėnesius. Sventes, tokias, kaip Kalėdos, Velykos, švēsdavome paslapčia. Kai nereikėdavo dirbti, mus laikė užraktintus kambaryje, neleisdavo niekur išeiti. Pirmajį mėnesį rašiau laiškus į téviškę, o iš tėvų nuolatos gaudavau laiškų ir siuntinių. Kadangi mane areštavo nepilnametę – 17 metų, po maždaug penke-

rių metų atėjės vienas iš kareivių davė 30 rublių ir pasakė: „Kaip nori, taip ir važiuok atgal“. Pati nežinau, kaip grįžau, atsimenu tik tai, kad mane nuvežė sunkvežimių į stotį ir joje paliko.“ Grįžusi namo, Janina iš karto išsidarbino, nors tuo metu politiniams kaliniams buvo labai sunku surasti darbą. Kadangi ji mokėjo šnekėti rusiškai, tai gavo padavejtos darbą Birštone. Tiesa, po tremties ji taip pat ilgą laiką palaike rysius su tremtiniais, su kuriais praleido dienas lageryje. Deja, jų jau nedaug belikę gyvų. Tačiau prieš keletą dienų jai pavyko susiskambinti su viena labai gera lagerio drauge – Maryte.

Močiutė džiaugiasi užaugintais dvimi sūnumis, keturiais anūkais, vienu proanūkiu, tačiau skaudi praeitis iš atminties iki šiol neišyla.

Agnė Jančiauskaitė, Birštono gimnazija

Vaikų vasaros poilsio programa „Seniai seniai karališkajame Birštone“

Vaikų vasaros poilsio programa „Seniai seniai karališkajame Birštone...“ kviečia birštoniečius ir Birštone poilsiaujančius vaikus išsėti kartu skaitant įdomius tekstus, kalbantį, žaidžiant, išreiškiant save kūryboje, varžytuvėse.

Birželio 20 d. prisiminėme, kodėl Birštonas yra karališkas, kokie karaliai čia lankesi, kodėl tais laikais buvo svarbios medžioklės. Skaitėmė ištraukas iš M. Husoviano „Giesmė apie stumbro išvaizdą, žiaurumą ir medžioklę“, tyrinėjome tų laikų atributiką. Pasigaminė karūnas, prisistatėme. Pasirodo, mūsų karališkojoje draugijoje buvo ir Jūrų, ir Saulės, ir Tylos, ir kitų įdomių karališkių didenybių, kurios, paaiškėjo, moka žaidimų ir mėgsta žaisti...

Birželio 23 d., Joninių išvakarėse, pindami vainikus, kalbėjomės apie lietuvių liaudies tradicijas, susipažinome su išvairiausia augalais, sužinojome, ką simbolizuoją ažuolas, beržas, drebėlė ir pan., prisiminėme lietuvių liaudies pasakas, padavimus. Skaitėme M. Vainilaičio „Rasos šventė“, „Vasaros rytas“, ištraukas iš Šatrijos Ragano kūrinio „Kaip atrodė mūsų žemė senovėje“. Klausydami E. Vaitkaus eiléraščio „Juokų kosę“, aiškinomės, ką reiškia žodžiai: prūsoko kulšis, dirsės, pasturlakai ir kt.

Susitikimą praturtino ukrainietės Daša ir Galina, papasakojujios apie Ukrainoje švenčiamą „Kupolinės“ šventę, padeklamavusios linksmą eiléraštį apie profesijas, istoriją apie pliušinį šuniuuką. Buvo taip smagu, kad pamiršome ir žaidim-

mus, o gal viskas buvo tarsi žaidimas...

Priešaky – ekskursija į Nemuno kilpų regioninį parką (liepos 27 d.), į Birštono muziejų (liepos 28 d.), susitikimas su psichologe Brigita (rugpjūčio 10 d.), Žolines minėsime rugpjūčio 11 d. Džiaugiamės visais lankytøjais, juk bendrauti, skaityti, žaisti ir vis kažką naujo sužinoti – smagu.

Vaikų vasaros poilsio programą organizuoja Birštono viešoji biblioteka, remia Birštono savivaldybė.

Nijolė Raiskiėnė, Birštono viešosios bibliotekos vyresnioji bibliotekininkė

rijų Grunvaldo link. Buvome jau ties 250 kilometru, kuomet mūsų ramybę sutrikdė iš po prasilenkiantio automobilio ratų atskriesę akmuo. I smulkias stiklo „ašaras“ su byrėjo vairuotojo langas. Tomas Abraitis ramino mus, kad grįžti ne reikės, kad problemą spręsime vietoje. Istiklinio langą, ir mes, praradę dvi valandas, kelionę tėsėme.

Grunvaldas – nedidelis kaimelis, esantis už pusšimčio kilometrų į pietvakarius nuo Olštino, garsus tuo, kad prieš 612 metų ties šia vieta įvyko Žalgirio mūšis, brangus ir atmintinas mūsų tautai. Liepos 15-oji – atmintina šio įvykio data. Birštoniečiams šią datą primena paminklinis akmuo, skirtas Žalgirio mūšio 600-osioms metinėms pam-

nėti. Tai svarbus, vienijantis tautas mūšis. Iš tolo mums mojo trijų taučių: ukrainiečių, lietuvių ir lenkų vėliavos. 50 ha plotė siautėjo vėjas, dulkė lietus, bet tai pasiekti mūšio vietą mums netrukdė. Prie tuometinio karo transporto vežimaičio susitelkėme, ivertindami tautų atsidavimą, vienybę ir didybę.

Antras mūsų tikslas buvo pamatyti garsią Malborko pilį. Marienburgo tvirtovė – viena didžiausių ir geriausiai išlikusių gynybinių pililių bei įspūdingiausią plytinės gotikos ansamblių Europoje. Ji įrašyta į UNESCO Pasaulio paveldo sąrašą. 1361 m. Marienburgo pilyre buvo kalinamas Lietuvos

(Nukelta į 8 p.)

Keliauk. Pažink. Dalinkis

Ilga, bet turinė kelionė į Gdanską...

(Atkelta iš 6 p.)

kunigaikštis Kęstutis (per žygį į Išrutes apylinkes patekėj į nelaisvę). Idomi jo išlaisvinimo istorija, kurią skirtingai apibūdina istorikai.

Pilies ansamblis formavosi net šešis šimtmečius, restauruojamoje pilyje atkurtos autentiškos gotikinės architektūros formos, atsisakyta puošnių romantizuotų elementų. Pilies atstatymo darbus nutraukė Antrasis pasaulinis karas. 1945 m. pilis buvo smarkiai apgrauta. Per visą savo istoriją ji niekuomet nebuvo taip nukentėjusi – sugriauta beveik 80 proc. mūrų. Šiuo metu pilyje įkurtas muziejus (1961 m.), veikia parodos, rengiami spektakliai. Malborko pilies muziejus yra vienas moderniausiai bei gausiausiai lankomų muziejų Lenkijoje ir visame Vidurio Europos regione.

Jau gerokai vakarėjant pasiekėme Gdanską. Iš tolo švietė miesto žiburiai. Gdanskas yra prilyginamas Klaipėdos senamiesčiui, skir-

tumas tas, kad Klaipėdoje taip unikalai atrodo tik nedidelė teritorijos dalis, o Gdanske – visas miestas. Karo metu subombarduoti pastatai autentiškai atstatyti ir puošia visą miestą, todėl pajusti senovės dvelksmą galima vaikštinėjant ir lankant vertus dėmesio objektus. Čia mūsų laukė ne tik vakarienė, bet ir nakynė tyliame, nuošaliame Zatokos viešbutyje.

Rytas mus pasitiko su skaisčia saule ir gardžiais, gausiais pusryčiais. Pažinimo kelionė tėsesi Krališkojo kelio gatve. Kiekvienas namas savaip gražus, išskirtinis, turtingas simboliais ir herbais. Vieni žymiausių – Rotušės ir Artus pastatai. Auksiniai vartai išorėje su Taikos, Laisvės, Klestėjimo ir Šlovės statulomis, vidinio fasado stulpais įkūnija Sumanumą, Pamaldumą, Teisingumą ir Harmoniją.

Géréjomės išpudingais Šv. Jurgio rūmais su drakono skulptūros kopija. Nuostabus Neptūno fontanas, simbolizujantis Gdansko sąsają su

jūra. Apžiūrėjome XIV a. unikalius konstrukcijų bokštinių kraną, atliekantį dvigubą funkciją – miesto vartų ir kranu. Išpudinga ir unikalai Šv. Mergelės Marijos bažnyčia, iš bokšto atskleidžianti miesto panoramą. Tai didžiausia plytinė bažnyčia Europoje. Jos statyba truko 150 metų. Ji pasižymi gotikinėmis, manieristinėmis ir barokinėmis detalėmis, joje gausu memorialinių lentų, skirtų garsioms žmonių šeimoms. Tai yra didžiausia bazilika Europoje, kurioje, kaip teigiama, vienu metu tilptų 25 tūkst. žmonių. Gotikinis statinys turi dar vieną išskirtinumą – XV amžiuje pagaminė astronominį laikrodį. Pasakojama, kad laikrodžio autoriu i buvo išdurtos akys, kad nepagamintų kitoto tokio. Apslankėme ir gražiame Olivo rajone, kur iškūrės parkas yra lankomas turistų ir vadinas vienu gražiausiu. Tvarkinga vieta tinkama ramiam poilsiui. Teritorijoje – daug žalumos, tvenkiniai bei etnografinis muziejus. Taip pat ap-

silankėme Olivos katedroje. Tai aukščiausiai maldos namai visoje šalyje su išpudingais vargonais. Savo didybe mus nustebino Šv. Trejybės altorius, pastatytas 1606 m. iš ažuolo. Dvasingai nusiteikę išklausėme vargonų muzikos koncertą ir gržome į autobusą.

Mūsų laukė ilgas kelias namo. Ilgas, bet ne nuobodus, su skambia daina, tarpusavio bičiulyste ir nauju nariu – Raimundo Mikėno ir Vlado Miliausko – „prirašymo“ „Bočių“ bendrijoje ceremonija. Gera pažinti, suprasti vieni kitus, duot petij atsiremti, padėti kelyje. Už sau gų vairavimą, pareigingumą, nuoširdumą visi vieningai skandavome AČIŪ mūsų vairuotojui Tomui Abraičiui, už žinių apie Lenkiją bei lankytinas vietas Griunvalde, Malborko pilyje ir Gdanske bei mūsų išisavintų žinių patikrinimą viktorinoje „Pamačiau, išgirdau, jisdėmėjau“ dékojome gidei Laimutei Raugevičienei ir jos asistentei Monikai. Mus visus subūrė ir vyk-

tančiųjų sąrašą su mons. **J. Dalinevičiaus** palaiminimu parengė **Danutė Žitkuvienė**.

Ir dar kartą įsitikinome, kad amžius pažinimui, kelionėms ir bendrystei – ne riba. Tai, ką pamatom, sužinom, išgyvenam, yra mūsų ir tik mūsų. Savo pažintinę kelionę skiriame Lietuvos 1013-osioms, Žalgirio mūšio 612-osioms ir Birštono miesto 640-osioms metinėms paminėti.

Mūsų dar laukia Valstybės dienos renginys – liepos 6 d. giedosime tautišką giesmę prie Vytauto paminklo. Rugpjūčio 1-6 d. vyksime į poilsinę-pažintinę kelionę į Palangą, rugsejo 24 d. – į „Grybų šventę“ Varėnoje. O spalio 1 d. susibursime į Tarptautinės pagyvenusių žmonių dienos paminėjimą. Linkiu visiems mums sveikatos ir geros kloties gyvenime bei sekimės švenčiant.

Julija Barutienė
Birštono „Bočių“ bendrijos
pirmininkė

KLOJIMO TEATRŲ FESTIVALIS „Kur Nemuno mėlynas kelias“

ŠVENTĖS PRADŽIA 12.00 val.

Birštono vienkiemio teatro poetinė kompozicija „AR DAUG ŽMOGUI REIKIA?...“ scenarijaus autorė ir režisierė Beata Klimavičienė

Varėnos kultūros centro, Matuizų teatro „Giraitė“ spektaklis „DZŪKŲ GYVASCIS“ scenarijaus autore ir režisierė Irena Čeplikienė, muzikos mokytoja Ramunė Lusienė

Rūdiškių „Bajorų“ teatro spektaklis „TRIJŲ VELNIŲ VALSAS“ pagal Žemaitės „Trys mylimos“, režisierius Vytautas Mikalauskas

Prienų kultūros ir laisvalaikio centro mėgėjų teatro „Langas“ poetinė kompozicija pagal J. Erlicką „MINIATŪROS IŠ NATŪROS“ scenarijaus autorė ir režisierė Alma Ona Vaišnienė

Šakių kultūros centro, Zanavykų teatro spektaklis pagal Ž. Žemaitę „BUDYNĖ“ režisierė Gražina Guzovienė

Kupiškio kultūros centro, Skapiškio padalinio teatro „Stebulė“ spektaklis „LIETUVYBĖS LOPŠYS“, skirtas kunigo švietėjo Jono Katelės atminimui scenarijaus autorė ir režisierė Vita Vadoklytė

VšĮ „Birštono kultūros centro liaudiškos muzikos kapela „Lendrūnas“ vadovas Algirdas Semėnas.

Už susitikimo!
BIRŠTONO VIENKEMIO BENDRUOMENE

Renginys nemokamas

XXIII-asis tradicinės tarptautinės turnyras NEMUNO GALIŪNAS 2022

BIRŠTONO VASAROS ESTRADA LIEPOS 6 D. 13:00 VAL.

GALIŪNAI VARŽYSIŠIose rungtyste:

1. VILKIKO TRAKUME
2. „VIKINGŲ“ LAIVO GALO KĖLIME VIRŠ GALVOS
3. KARALIAUS MINDAUGO KALAVIJO LAIKYME
4. APOLONO ASIES ATKĖLIME
5. NAŠCIŲ NEŠIMO IR PADANGOS VARTYMO ESTAFETĖJE

VIDAS BLEKAITIS

Renginį organizuoja:

VŠĮ „Birštono ažuolas“

Rémėjai:

TANGO PRINT

Varžybų mecenatas:

NEMUNO TURAS

Galiūnas į turnyrą aplinkodys:

Garliavas „Algirdas“

Informacinių rémėjai:

kvitrina.com

Gyvenimas

STUDIUOK ALYTAUS KOLEGIJOJE

Alytaus kolegijos studentams naujos galimybų erdvės

Alytaus kolegija – šiuolaikiška ir socialiai atsakinga Pietų Lietuvoje aukštoji mokykla, kurioje realizuojama 14 inovatyvių studijų programų, dėstomų lietuvių ir anglų kalbomis. 2022 metais kolegija paminėjo savo veiklos 22 metų, o kaip institucija – 62 metų sukaktis. Tačiau institucija nesensta: keičiasi kartos, studentai ir absolventai, kursų dalyviai, akademinis personalas, statusas; institucija išlieka jauna, aktyvi, nuolat atsinaujinanti, ieškanti inovatyvių kelių ir sprendimų iššūkių bei pokyčių dešimtmečiuose.

2022 m. pavasarį Alytaus kolegija pasitiko atsinaujinus: įgyvendintas ES projektas „Alytaus kolegijos Informacijos ir ryšių technologijų fakulteto plėtra“, kurio vertė 600 tūkst. Eur. Projekto metu atnaujinta kolegijos studijų infrastruktūra, įrengtos daugiafunkcės laboratorijos bei studentų iniciatyvoms realizuoti komandinio darbo auditorijos, sukurta savarankiško darbo aplinka, įsigytą interaktyvi studijų įranga. Studentai mokosi ir dirba su naujausia laboratorinė garso ir vaizdo, 3D, CNC, virtualios realybės, kompiuterinė, programinė ir kt. įranga. IT specialistai gali kurti TV ir audiovizualinius projektus, reklamas, animuotus multimedijos elementus, įmonę reprezentuojančias virtualias ekskursijas, muziejus, parodų ekspozicijas, jas kokybiškai įgarsinti, projektuoti trimatės grafikos elementus ir juos spausdinti 3D spausdintuvu. Informacinių technologijų ir vadybos fakultete realizuojamos Multimedijos ir vizualinės komunikacijos, Informacijos sistemų technologijų, Buhalterinės apskaitos, Verslo vadybos bei Įmonių administravimo studijų programas, veikia Jaujanų informatikų akademija.

Inžinerinių ir technologinių studijų programų (Automobilių transporto inžinerija, Statinių inžinerinių sistemų) studentų praktinius mokymas vyksta kolegijos Regioniniame technologijų centre, kuris veikia pasyvaus pastato principu ir reprezentuoja populiarus alternatyviosios ir atsinaujinančios energijos šaltinius. Centre veikia 7 modernios laboratorijos, praturtinės 200 naujausios įrangos komplektų. Dabar Alytaus kolegija vykdo APVA finansuojamą projektą „Saulės jėgainės įrengimas Alytaus

kolegijoje“, pagal kurį diegiamą 89 kW galios saulės elektrinę. Statinių inžinerinių sistemų studijų programos studentai galės naudotis stebėsenos sistemos, analizuoti duomenis, vykdant taikomuosius mokslius tyrimus.

Maisto produktų technologijos studijų programos studentai nuo 2021 m. spalio mėn. praktinius užsiėmimus atlieka naujoje įrengtoje Alytaus STEAM atviro centro laboratorijoje – Maisto technologijų, kulinarinio meno ir sveikatinimo. Unikaliam STEAM centre veikia 4 modernios laboratorijos, kurios skatina studentų ir moksleivių susidomėjimą gamtos, technologijų, inžinerijos, matematikos srities mokslais. Kiekvieną dieną jauni žmonės praktiskai susipažista su gamtos, technologijų, inžinerijos, matematikos mokslų dėsniais ir unikaliais išradimais, savarankiškai eksperimentuoja, kuria ir semiasi naujų žinių. Ypatingas dėmesys skiriamas iniciatyvumo, verslumo ir lyderystės ugdymui. STEAM centre nuo darželio iki Trečiojo amžiaus universiteto formuojama nauja inovacijų kultūra, auginami būsimieji tyrejai.

Šiais metais Alytaus kolegija sėkmingai išleido jau trečiąją gausią Bendrosios praktikos slaugos studijų programos absolventų laidą. Naujausia kolegijos studijų programa, sulaukus didelio stojančiųjų dėmesio, yra Kineziterapija, šiemet bus išleista 1-oji absolventų laida. Alytaus kolegijoje studentai taip pat studijuoją Transporto ir logistikos verslą. Baigę šią studijų programą, absolventai dirba transporto, logistikos įmonėse bei kitų įmonių logistikos padaliniuose, yra paklausūs nacionalinėje ir europinėje rinkoje.

Jau daugiau nei 62 metus kasdien kūrybinėje atmosferoje, patiriant pažinimo džiaugsmą, mūsų Alma Mater vyksta sėkmingas studijų procesas. Alytaus kolegijoje pagrindinis dėmesys skiriamas lankstaus, mobiliaus ir dinamiško studijų proceso organizavimui; plėčiant taikomos nuotolinio mokymosi technologijos. Kolegija ir toliau nepertraukiama rūpinasi studijų kokybės užtikrinimu realizuojant studijų programas, palaikant glaudūs ryšį su socialiniais partneriais, plečiant studijų tarptautiškumą, vykdant mokslo taikomają ir projektių veiklą. Visi kolegijoje vykstantys pokyčiai Alytaus kolegijai suteikia veržlumo, naujos energijos, pozityvumo bei padeda keisti jaunu žmonių gyvenimus.

Prisijunk ir Tu prie Alytaus kolegijos, rinkis grindžiamas profesionalia praktika, populiaras darbo rinkoje studijų programas: Multimedijos ir vizualinės komunikacijos, Informacijos sistemų technologijos, Buhalterinė apskaita, Įmonių administravimas, Transporto ir logistikos verslas, Maisto produktų technologija, Automobilių transporto inžinerija, Statinių inžinerinės sistemas, Bendrosios praktikos slaugos ir Kineziterapija. Priėmimas jau vyksta LAMA BPO interneto svetainėje www.lamabpo.lt. Reikia konsultacijos, kaip užpildyti prašymą, paskaičiuoti konkursinį balą, užsuk į Informacinių technologijų ir vadybos fakultetą, Ligoninės g. 1C (103 kab.), Alytus. Informacija preiumas@akolegija.lt, tel.: (8315) 65 013, mob. 8 687 80 574, 8 687 80 571.

Stipendijos po 200 eurų plius Teltonika stipendija.

Iki 2024 m.
Slauga ir IT

STUDIJŲ PROGRAMOS

INFORMATIKOS MOKSLAI
Informacinių sistemų technologijos
Multimedija ir vizualinė komunikacija

INŽINERIJOS MOKSLAI
Automobilių transporto inžinerija
Statinių inžinerinės sistemos

SVEIKATOS MOKSLAI
Bendrosios praktikos slaugos
Kineziterapija

TECHNOLOGIJŲ MOKSLAI
Maisto produktų technologija

VERSLAS IR VIĘSOJI VADYBA
Buhalterinė apskaita
Įmonių administruavimas
Transporto ir logistikos verslas

Atviros badmintono pirmenybės – jubiliejinei Prienų miesto datai

Prienų sporto arena vyko atviros badmintono pirmenybės, skirtos Prienų miesto 520 metų jubiliejui paminėti.

Šios pirmenybės dalyvavo 84 sportininkai, kurių susirinko iš 14-kos šalių klubų. Prienų – Birštono kraštui atstovavo keturi klubai: Birštono badmintono (1 žaidėjas), Prienų badmintono sporto (2 žaidėjai), Prienų badmintono (3 žaidėjai) ir Balbieriškio badmintono (8 žaidėjai). Žaidžiama buvo keturių meistriškumo grupėse – suaugusiųjų A, B, C ir D grupėse.

Stipriausioje suaugusiųjų A grupėje po įtemptos kovos moterų ir vyrių vienetų varžybas laimejo Balbieriškio „Svajonė“ klubo žaidėjai Gerda Trakymaitė ir Ažuolas Barauskas. Tarp vyrių vienetų trečią vietą iškovojo Augustas Valatka (Prienų BSK), tarp moterų vienetų antrą vietą pelnė Agnė Stravinskaitė (Prienų BK). Moterų ir vyrių dvejetų grupės nugalėtojais tapo Gerdos ir Agnės duetas bei Ažuolas Barauskas ir Augustas Valatka (Prienų BSK). Vyrių dvejetų varžybose antri liko Dalius Juodsnukis (Prienų BK) ir Paulius Jūras (Birštono BK).

Suaugusiųjų C grupėje vyrių dvejetų varžybas laimejo Žilvinas Rėklaitis ir Dainius Zinkus (Balbieriškio BK „Svajonė“), trečią vietą užsitikrino Dainius Mitrulevičius ir Gražvydas Petrauskas (Balbieriškio BK „Svajonė“). Tarp mišrių

Dvejetų antrą vietą iškovojo Jurgita Ravinskienė (Balbieriškio BK „Svajonė“) poroje su Arijumi Baranauskė (Prienų BK).

Balbieriškio BK „Svajonė“ informacija

Paskirtos mokytojos Irenos Balaikienės atminimo premijos

(Atkelta iš 1 p.)

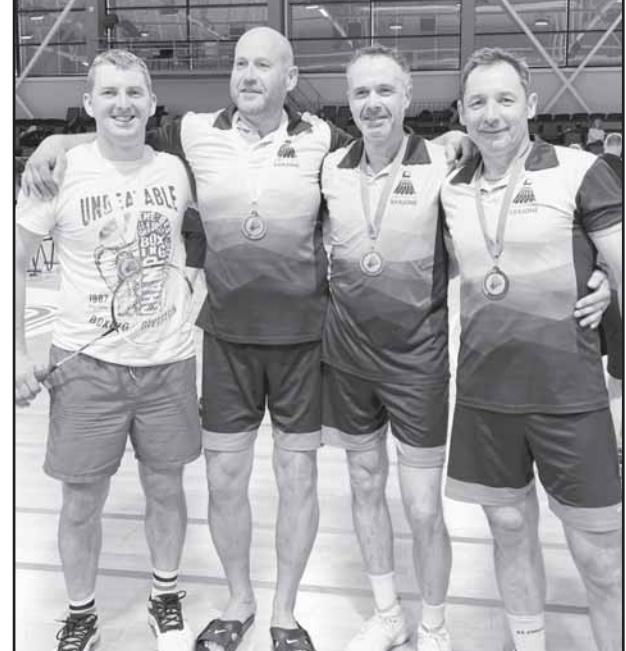
Progimnazijoje parengti ir direktorės įsakymu patvirtinti premijos skyrimo nuostatai, kuriuose įteisinta premijos skyrimą svarstanti komisija ir premijos skyrimo iformimo tvarka.

Birželio 21 d., mokslo metų baigimo šventės metu, mokytojos Irenos Balaikienės atminimo premija įteikta 6c klasės mokinėi **Ugnei Grigonytei**.

Ugnė Grigonytė šiais mokslo metais Lietuvos mokinį meninio skaitymo konkurso rajoniniame etape iškovojo pirmą vietą, pateko į regioninį etapą ir jame užėmė antro vietą. Prienų rajono 5-8 kl. mokinį lietuvių kalbos ir literatūros olimpiadoje pelnė antrą vietą. Apdovanota padėkos raštu už dalyvavimą Prienų kultūros ir laisvalaikio centro organizuotame rašinio konkurse „Mano Prienai vakar, šiandien, rytoj“. Prienų rajono mokinį meninio skaitymo šventėje „Kelias, tiesa ir gyvenimas“ dvasine bei religine tematika už ištraukų skaitymą ir deklamavimą iš Šventojo Rašto apdovanota padėka. Apdovanota Mero padėkos raštu poeto J. Marcinkevičiaus kūrybos skaitymuose, skirtuose 92-osioms gimimo metinėms paminėti. Mokinė lietuvių kalbos dalyke turi aukščiausią metinį ivertinimą – puikiai. Ugnė yra aktyvi ir kūrybinga lietuvių kalbos ir literatūros pamokose, skaito knygas, domisi naujausia literatūra ir žiniomis dalinisu bendraklašiai. Pati kuria eileraščius, prozos kūrinius. Jos lietuvių kalbos mokytoja – Lina Venclavaitė. Mokinė, įvertinta premija, išpareigoja tėstį ir plėtoti mokytojos Irenos Balaikienės idėjas. Ugnė jau pasidalino planuojama iniciatyva – steigti literatūros mėgėjų klubą bendramiems.

Mokytojos Irenos Balaikienės atminimo premija paskirta ir pradinio ugdymo mokytojai metodininkai **Rimai Lyberienei**. Mokytoja Rima savo pedagoginėje veikloje ypatinga dėmesys skiria lietuvių kalbos ir tautinių tradicijų puoselėjimui. Jos vadovaujamas pradinės klasės mokinį lėlių teatro būrelis šiai mokslo metais sukūrė du spektaklius „Šiukslių maištas“ ir „Ką čia sugalvojus?“, kurie buvo pristatyti mokyklos ir Prienų Justino Marcinkevičiaus viešosios bibliotekos renginiuose.

Jaunimo skveras

Projektą remia
SPAUDOS, RADISO IR TELEVIZIJOS RÉMIMO FONDAS

Didžiuojamės, žavimės ir linkime kūrybingų metų ateityje.

Irena Tarasevičienė
Prienų „Ažuolo“ progimnazijos direktoriė

LIEPOS 6-ĄJĄ KVIEČIAME
ŠVĘSTI VALSTYBĖS
(LIETUVOS KARALIAUS
MINDAUGO KARŪNAVIMO)
IR TAUTIŠKOS GIESMĖS DIENĄ

10.00 val. Šv. Mišios Prienų Kristaus Apsireiškimo bažnyčioje

11.15 val. Lietuvos akrobatinių skrydžių grupės ANBO pasirodymas virš Greimų tilto (esant skrydžiui tinkamam orui)

12.00 val. Valstybės (Lietuvos karaliaus Mindaugo karūnavimo) dienos minėjimas Prienų kultūros ir laisvalaikio centre

Prienų rajono savivaldybės apdovanojimų „Dėkingumas“ įteikimo ceremonija

Konkurso „Sukurta Prienų krašte“ nugalėtojo apdovanojimai

Šiaulių pučiamųjų orkestro, solistų Monikos Pleškytės (sopranas) ir Tomo Pavilionio (tenoras) koncertinė programa

21.00 val. Visuotinė pilietinė akcija „Tautiška giesmė aplink pasaulį“
Papriene, prie paminklo Lietuvos 1000-mečiui

„Šventės reikia žmonėms...“

Praėjusį savaitgalį per Lietuvą praeidė linksma Joninių šventė. Daugelyje ir mūsų krašto vietų vidurnaktyje degė Joninių laužai, skambėjo dainos, po rasas braidė jaunimas, ieškodamas pastaptingai tik Kupolinės naktį pražystančio paparčio žiedo arba tiesiog džiaugdamasis buvimu kartu. Draugėn būrėsi kaimynai, šeimos, bendruomenės...

Ko gero, tie susibūrimai, į kuriuos žmonės renkasi savo iniciatyva arba bičiuliai, kolegų, giminių pakviesti, ir būna patys šilčiausiai, nuoširdžiausiai. Tegul ir be užsakytų brangių koncertų, lazerų šou ar fejerverkų. Žinoma, priklauso ir nuo to, ko kas ieško ir ko kam reiki...

Jau kelintus metus tradicinei Joninių šventei Pašventupio kaime, Pakuonio seniūnijoje, savo erdves atveria ūkininkas Jonas Vilionis. Šventė vyko ir šiemet. Smagi, sava, jauki. Ir ypač graži tuo, kad tarp iš jų susirinkusių buvo palyginti gana daug jaunų šeimų su vaikais. Taigi, manau, kad tikrai neteisūs kai kurie šiandieniniai save sovietologijos tyrejais vadinantys kultūrologai, bandydami tikinti, kad jauniems žmonėms nereikia, pasak juos, ir atgyvensiusių dainų švenčių, ir tautos tradicijomis perpintų renginių. Reikia, tikrai reikia. Tai liudija ir Pašventupio vykusių Joninių svečiai bei dalyviai. Dažnam buvo svarbu praeiti pro vainikais apipintą bromą, simboliškai nusiprausti šaltinio vandeniu, pačiam nusipinti vainiką, pasisukti su „Ringio“ šokėjais ar padainuoti su Ašmintos ir Pakuonio dainininkėmis, pažaisti su folkloro kolektivo dalyviais. Ir, beje, ne

tik vyresniams, bet ir jauniems, norintiems daugiau žinoti ir geriau pažinti šios, iš gilių amžių atėjusios šventės papročius bei tradicijas.

Štai pas tėvus atostogoms iš Kartaro grįžusi Ieva ir Gedas Šimkai su dvem sūnumis specialiai iš Birštono atvažiavo į Pašventupį. Mat jų jaunėlis kaip tik – Jonas. Tad, kaip sakė Ieva, jai labai norisi, kad Jonukas augtų, žinodamas savo vardo kilmės tradicijas.

Kuo dar žavėjo Joninės Jono Vilioniū ūkyje? Laisve. Laisve, kada panorėjus užlipti ant piliakalnio, pasivaikščioti apie tvenkinį ar po pievą, pasižvalgyti po gražias šio krašto apylinkes. Smagu, bet, kita vertus, ko gero, ne kiekvienas, besimėgaujantis jam atverta galimybę, pagalvoja apie tai, kiek daug reikia, kad tokia šventė īvyktų. Juk viena, kai renginys vyksta tam skirtose vietose, organizuojamas būrio specialistų ir turi biudžeto eilutę. Ir kita, kai tu atidarai kiemo vartus net ir visai nepažįstamiesi, pirmą kartą Pašventupi atrandantiems žmonėms. Tegul ir pats esi Jonas, vienas iš garbių varduvininkų.

– Šventės reikia žmonėms. Nebūtų jų, nebūtų ir Joninių Pašventupje, – tvirtina Jonas Vilionis. Dar pridurdamas, kad aplinkos sukūri-

Ašmintos folkloro ansamblis.

Sveikinimai Janinoms ir Jonams.

mu rūpinasi ir sesers bei brolio šeimos, kad organizacinis reikalus prisima asociacija „Pilutė“, vie-

nijanti aktyviausius vėtos žmones, kad visada į kvietimą atsiliepia ir vėtos saviveiklos kolektyvų nariai. Šiemet renginį parėmė Žemės ūkio ministerija.

Taigi tai, anot vakaro šeimininko, buvo visų šventė, kurta organizatoriu ir pačių dalyvių, apšviesta Joninių laužo, nusitešusi giliai į rastotą naktį...

Ramutė Šimukauskaitė

LIETUVOS RESPUBLIKOS
ŽEMĖS ŪKIO MINISTERIJOS

Nors jauniausiojo varduvininko Jonuko žvilgsnis labiau krypo į batutą, bet sveikinimus jis taip pat tikriausiai prisimins.

Jonui Vilioniui palinkėjimų išsakėjų ūkininkų sąjungos ir Žemės ūkio tarybos vadovai, Prienų r. sav. meras A. Vaicekauskas.

Pakuonio laisvalaikio salės dainininkės. Šventėje dar dainavo Edmundas Kučinskas ir svečiai iš Alytaus bei grupė „Intervalai“.

Tarp „Ringio“ šokėjų smagiai sukosi ir Pakuonio seniūnas Antanas Keturakis su žmona Rita.

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė

Redakcija: Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė - VERSLAS, ŽEMĖS ŪKIS (60523, ramute@gyvenimas.info); SOCIALINĖS PROBLEMOSES, ŠVIETIMAS, MEDICINA, TEISĖSAUGA, PASLAUGOS: Dalė Lazauskienė, redaktorės pavaduotoja (60014, dale@gyvenimas.info); APLINKOSAUGA, NEVYRIAUSYBINĖS ORGANIZACIJOS, KULTŪRA, SPORTAS: Rimantė Jančauskaitė, apžvalgininkė (60012, rimante@gyvenimas.info); KOREKTŪRA: Ona Ališauskienė (60015); BUHALTERIJA, SKELBIMAI: Ona Lodienė, Zina Lankevičienė (tel./faksas 60012, zina@gyvenimas.info); kompiuterininkai (maketas@gyvenimas.info). Mob. tel. 8 605 19 327. Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su laiškų autoriių nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

SPAUDOS,
RADIUO IR
TELEVIZIJOS
RĒMIMO
FONDAS

remia rubrikas
„Jaunimo
skveras“
ir „Tai, kas
išaugina...“

Laikraštis išeina trečadieniais ir šeštadieniais.
Ofsetinė spauda. Apimtis – 4 spaudos lankai.
Indeksas 67283. Tiražas – 1750 egz.
Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

Spaudė UAB „Alytaus
spaustuvė“, Seirijų g. 17,
tel. (8 315) 73786.

 ALYTAUS
SPAUSTUVĖ